

Ο λαός απαιτεί: Κρεμάλα και Γουδί - Κάθαρση εδώ και τώρα

Όπως έχω ξαναγράψει, το μεγαλύτερο κακό που γέννησε η δικτατορία, ήταν μια φουρνιά «αντιστασιακών» και μια πολιτική γενιά που έκανε σημαία της την ασυδοσία. Το προηγούμενο «στυγνό» καθεστώς της δικτατορίας, γέννησε ένα μαλθακό «δημοκρατικό» με εξαιρετικές ανοχές (σε σημείο που να γελοιοποιεί τον όρο και την έννοια «δημοκρατία»), το οποίο αφού ξαπόστειλε τους προηγούμενους, εγκατέστησε την δική του δικτατορία: Την δικτατορία της δημοκρατίας. Μια δημοκρατία, όπου το «νόμιμο» μετετράπη και σε ηθικό. Κι όποιος γνωρίζει στοιχειώδη μαθηματικά, ας προσπαθήσει να κάνει τις εξισώσεις πολιτική=ηθική και πολιτικοί=εντιμότητα. Κάτι δεν πάει καλά, έτσι; Ειδικά στην Ελλάδα, αυτά δεν εξισώνονται με καμμία Παναγία. Και δεν χρειάζεται να είναι κάποιος «μαθηματικός» για να κάνει αυτή την διαπίστωση. Φροντίζουν κάθε ώρα και στιγμή, ειδικά μετά την Μεταπολίτευση, οι ίδιοι οι πολιτικοί να μας αποδεικνύουν πόσο ανέντιμος, ανήθικος, ψεύτης κι απατεώνας είναι ο σημερινός πολιτικός.

Ας μην βιαστούμε όμως να ρίξουμε όλο το ανάθεμα πάνω τους. Αυτούς τους κοπρίτες, εμείς τους αναθρέψαμε. Οι μύγες πάνε στα σκατά και τα σκατά είμαστε εμείς οι ίδιοι που θέλουμε να θεωρούμαστε πολίτες. Τι; Πολίτες; Σκατά στα μούτρα μας είμαστε. Το ίδιο με δαύτους είμαστε. Πρώτα μας γλείφουν για την ψήφο μας και μετά τους γλείφουμε εμείς για να μας κάνουν παράτυπα, ένα σωρό ρουσφέτια. Κράτα με να σε κρατώ, ν' ανεβούμε στο βουνό δηλαδή. Και μετά, όταν η κατάσταση φτάνει στο απροχώρητο, βγαίνουμε με θράσος χιλίων πιθήκων και εκτοξεύουμε βαρύγδουπες κατηγορίες για αναξιοκρατία, αδιαφάνεια, διαφθορά και δεν συμμαζεύεται.

Αυτή την αρρωστημένη κατάσταση εκμεταλλεύτηκε ο πολιτικός απατεώνας που λέγονταν Ανδρέας Παπανδρέου (για να λέμε και τα πράγματα με τ' όνομά τους) κι έμπασε όλον τον κόσμο στο δημόσιο. Ο άνθρωπος που απενοχοποίησε και νομιμοποίησε στην συνείδηση του κόσμου, την αρπαχτή, τη σπατάλη και την ρεμούλα (ποιος ξεχνάει τα αμίμητα «είπαμε να κάνουμε ένα “δωράκι” στον εαυτό μας, αλλά όχι και 500 εκατομμύρια» ή το «Τσοβόλα δώσ' τα όλα!»;). «Μπήκα στο δημόσιο;», σου λέει ο άλλος, «Στ' αρχίδια μου από κει και πέρα. Εγώ ξέρω, ότι μήνας μπαίνει, μήνας βγαίνει, το μισθουλάκι μου θα πέφτει». Έτσι σκέφτεται ο

θλιβερός λοβοτομημένος Νεοέλληνας που είναι τόσο κοντόφθαλμος, που μέσα στην μακαριότητα που έχει βυθιστεί, αδυνατεί να διακρίνει την καταστροφή που έρχεται. Αδυνατεί να συνειδητοποιήσει ότι τα «μισθουλάρια» που έπαιρνε χωρίς να υπάρχει λόγος και ανάγκη (και συνήθως, χωρίς καν να «εργάζεται»), θα τα πληρώσουν στο πολλαπλάσιο τα παιδιά του και οι επόμενες γενιές. Ένας στους δέκα Έλληνες, είναι δημόσιος υπάλληλος. Το συνειδητοποιείς αυτό τίμια αναγνώστη; Εννοείται βέβαια, ότι την πεπατημένη και το «δεδικασμένο» του Ανδρέα Παπανδρέου, δεν παρέλειψαν ν' ακολουθήσουν και οι μετέπειτα «σωτήρες» της Ελλάδος και «εξυγιαντές» του δημόσιου και οικονομικού βίου, όπως Μητσοτάκης, Σημίτης και Σία. Βγαίνουν όλοι οι υποκριτές και οι ψευταράδες και αλληλοκατηγορούν ο ένας τον άλλον ότι βάζει στο δημόσιο τα δικά του παιδιά, μέσα σε καθεστώς αδιαφάνειας και αναξιοκρατίας. Σε ποιους τα πουλάτε αυτά ρε; Μήπως δεν γνωρίζουμε ότι πριν από κάθε «διαγωνισμό», οι προσλήψεις έχουν ήδη γίνει; Μήπως δεν γνωρίζουμε ότι σε κάθε βουλευτή, ανεξαρτήτως κόμματος κι ανεξαρτήτως ποιος έχει την εξουσία, αντιστοιχούν και ανάλογες θέσεις για βόλεμα ημετέρων; Θα μου πείτε βέβαια, πως το κάθε κυβερνών κόμμα, βάζει περισσότερους δικούς του να φάνε από την κρατική κονίστρα. «Λογικό» δεν είναι όμως; Το αντίθετο θα ήταν «ανήθικο» και «ανέντιμο» ως προς την κομματική βάση που τους παρέδωσε τις κουτάλες στα χέρια.

Θα κόψουνε λέει τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα. Και πολύ καλά θα κάνουν. Τι μαλακίες είναι αυτές ρε; Τι πάει να πει δώρο Χριστουγέννων; Μια γενναιοδωρία ενός Αμερικανού επιχειρηματία, πριν έναν αιώνα, που αντί να κάνει γαλοπούλες ως -άτυπα- δώρα στους υπαλλήλους του, τους έδωσε χρήματα, κατέληξε να γίνει θεσμός. Να δίνουνε και δώρο Ραμαζανίου τότε αφού είμαστε «ανεξίθρησκο» κράτος. Κατακαημένο λαουτζικό, δεν συνειδητοποιείς, πως όταν περιμένεις πως και πως μια φορά τον χρόνο αυτό το «δώρο» (το βάζω σε εισαγωγικά γιατί δεν είναι δώρο, αφού γίνονται κρατήσεις) για να «ανασάνεις», ότι είσαι βυθισμένος σε οικονομικό τέλμα; Δεν συνειδητοποιείς πως δεν έχεις έχεις καμμία σχέση με τον Γερμανό, που δεν χρειάζεται κανένα δώρο για να πάει 2-3 φορές τον χρόνο διακοπές; Να μην διαμαρτύρεσαι λοιπόν επειδή θα σου κόψουν το δώρο («ένα δώρο» το οποίο, στην πραγματικότητα, κάνεις εσύ ο ίδιος στον εαυτό σου), αλλά να απαιτείς οι δώδεκα κανονικοί μισθοί σου να είναι αξιοπρεπείς, ώστε να μην χρειάζεσαι κάθε φορά την ασπιρίνη του «δώρου». Κι όταν λέμε αξιοπρεπείς, εννοούμε χωρίς προκλητικά επιδόματα σαν αυτά της «παράδοσης φακέλου» (παγκόσμια ελληνική πρωτοτυπία) ή «εκτέλεσης καθήκοντος» (το αυτονόητο δηλαδή, για το οποίο πληρώνεσαι!).

Να προχωρήσουμε και σε συγκρίσεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα; Εδώ ταιριάζει το «κλαίν οι χήρες, κλαίν κι οι παντρεμένες». Ας θεωρήσουμε ως δεδομένο, ότι καλά κάνουν και κλαίγονται οι δημόσιοι υπάλληλοι. Τι να πουν όμως βρε κακομοίρηδες και οι ιδιωτικοί, που ο κάθε εργοδότης πληρώνει όπως και ότι του καυλώνει, γιατί ο κρατικός έλεγχος είναι ανύπαρκτος; Κλαίει ο κηφήνας του δημοσίου γιατί θα του κάνουν τα τρία δύο. Τι να πει ρε σεις κι ο ιδιωτικός που παίρνει τα μισά από σας -ενίοτε κι ανασφάλιστος- κι αυτά τα μισά, τα βγάζει ιδρώνοντας κι όχι ξύνοντας τ' αρχίδια του, όπως είναι ο κανόνας στο δημόσιο; Τι να πει, ο ιδιωτικός όταν καλείται κι αυτός να πληρώσει ισομερώς τα σπασμένα του δημοσίου; Τι να πει ο ιδιωτικός υπάλληλος, που όχι μόνο δεν παίρνει «επίδομα καθήκοντος», αλλά του πετσοκόβουν το μεροκάματο οι αετονύχηδες εργοδότες, εκμεταλλεζόμενοι τα πάμπολλα παραθυράκια του «νόμου»; Ο ιδιωτικός υπάλληλος φταίει που υπάρχουν 40χρονοι και 50χρονοι συνταξιούχοι, με σύνταξη διπλάσια από τον -ούτε- βασικό μισθό του; Για να είμαστε όμως κι εδώ ειλικρινείς, ο ιδιωτικός υπάλληλος, δεν έγινε από πεποίθηση τέτοιος. Η ανάγκη τον οδήγησε εκεί και η ανάγκη προέκυψε από την αποτυχία εισόδου του στον παράδεισο που λέγεται δημόσιο. Ο Μουσολίνι είχε πει πως *«πίσω από έναν αναρχικό, κρύβεται ένας αποτυχημένος δικτάτορας»*. Κατά παράφραση λοιπόν, ένας ιδιωτικός υπάλληλος, είναι κάποιος που δεν είχε τα απαραίτητα «προσόντα» (βλέπε «βύσμα») για να «τρυπώσει» στο δημόσιο.

Είμαστε ένα κράτος, που δεν παράγει σχεδόν τίποτα· που έχουμε συνηθίσει να ζούμε με δανεικά κι αέρα κοπανιστό. Έχουμε λείπει το εθνικό μας προϊόν, τον τουρισμό μας, τον οποίο και διαφημίζουμε. Ναι, και παράλληλα διαφημίζουμε και την απατεωνιά μας... Γιατί αν σε στείλω φίλε αναγνώστη, σε ξενοδοχειακές μονάδες αστέρων, όπου οι ξένοι (ακριβο)πληρώνουν για να τρώνε -φτηνό και εισαγόμενο- τυρί Δανίας σαν γνήσια παραδοσιακή βαρελίσια ελληνική φέτα ή δανέζικο υποκατάστατο μελιού σαν αγνό ελληνικό θυμαρίσιο μέλι, θα πάρεις μια γεύση από πρώτο χέρι για το πως λειτουργεί το «ελληνικό δαιμόνιο» στην πράξη. Ακόμα και τα τσολιαδάκια που πουλάμε στους ξένους, τα εισάγουμε από την...Κίνα! Αυτή είναι η κατάντια μας. Και δεν παράγουμε τίποτε, όχι γιατί δεν μπορούμε. Μπορούμε και παραμπορούμε (όσο κι αν φαίνεται απίστευτο σήμερα, κάποτε υπήρχε ελληνικό αυτοκίνητο!). Η ελληνική παραγωγή όμως, δημιουργεί ένα σοβαρό πρόβλημα: Δεν χρειάζεται πολλούς πολλούς μεσάζοντες που με την σειρά τους χρειάζονται προμήθειες («μίζες» ντε!). Γιατί λοιπόν να παράγουμε -και γιατί όχι, να εξάγουμε- αυτοκίνητα (δημιουργώντας θέσεις εργασίας και φέρνοντας χρήμα στη χώρα), αφού μπορούμε να τα εισάγουμε υπερτιμημένα από

το εξωτερικό, βάζοντας κι εμείς στην τσέπη μας το «κατιτίς» μας; Πάμε και εισάγουμε από τριτοκοσμικές και μη χώρες, προϊόντα που παράγουμε (ή μπορούμε να παράγουμε) κι εμείς οι ίδιοι. Και εισάγουμε, όχι γιατί δεν μας φτάνουν τα δικά μας, αλλά γιατί τα αμφιβόλου ποιότητας εισαγόμενα, αφήνουν πολύ μεγαλύτερο περιθώριο κέρδους. Ένα κέρδος που γίνεται ακόμη μεγαλύτερο, αν αυτά τα εισαγόμενα προϊόντα, τα βαφτίσουμε «ελληνικά». Γιατί εκεί φτάσαμε... Τα ελληνικά προϊόντα να είναι είδος προς εξαφάνιση και να ακριβοπωλούνται στην αγορά.

Και ρωτάω τώρα εγώ ο αφελής: Πως είναι δυνατόν ρε μπαγλαμάδες, να έχουμε υγιή οικονομία, όταν εκτός από τις λουκούλλειες μάσες των πολιτικών και των παρατρεχάμενων τρωκτικών τους, το χρήμα δεν ανακυκλώνεται εντός της χώρας, αλλά διαρρέει στο εξωτερικό, χωρίς ταυτόχρονα αυτή η διαρροή να αντισταθμίζεται από άλλες σοβαρές συναλλαγές (βλέπε εξαγωγές); Βγαίνουν οι αντιρατσιστές του κώλου, που ανακάλυψαν τον αντιρατσισμό που έκρυβαν μέσα τους, μόλις έπεσε «λιλί» (βλέπε κάθε λογής ΜΚΟ, χρηματοδοτημένες από τον κρατικό κορβανά· για τέτοιες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις μιλάμε) και ωρύνονται για τα δήθεν «καταπατημένα» δικαιώματα των λαθρομεταναστών (και μην ακούσω τη συνήθη μαλακία που έχει γίνει μότο ότι «κανένας άνθρωπος δεν είναι λαθραίος», γιατί εδώ ρε κοθώνια μιλάμε για τριτοκοσμικούς μετανάστες και μάλιστα παράνομους, που σφάζουν στο γόνατο για 10 ευρώ κι όχι για οποιουσδήποτε ανθρώπους), κλείνοντας τα μάτια και χώνοντας το κεφάλι στην άμμο, στην οικονομική αιμορραγία που προκαλεί όλος αυτός ο συρφετός που μαζεύτηκε στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Πάει ο Αφρικανός και ο Αφγανός (που δεν είναι πουθενά δηλωμένοι) στο κέντρο τη Αθήνας, ανοίγουν τον μπόγο τους μπροστά στο κατάστημα του άλλου που πληρώνει φόρους και δημοτικά τέλη και πουλάνε χωρίς καμμία άδεια και φυσικά χωρίς να κόβουν απόδειξη, προϊόντα άγνωστης προελεύσεως και ποιότητας. Και δεν τρέχει κάστανο! Κι αυτά τα «μαύρα» χρήματα φεύγουν για τις πατρίδες τους. Σαν λαθραίοι, παράνομοι κι αδήλωτοι που είναι, δουλεύουν ανασφάλιστοι και δεν τρέχει και πάλι κάστανο! Στο δημόσιο νοσοκομείο όμως (που πληρώνουμε εμείς οι «ιθαγενείς»), θα πάνε και θα εξυπηρετηθούν κι αν δεν εξυπηρετηθούν κι αμέσως, θα σε πουν και «ρατσιστή» από πάνω (δυστυχώς έχω γίνει μάρτυρας τέτοιου περιστατικού). Δημιουργούνε «γκέτο», κατουράνε και χέζουν όπου βρουνε, υποβαθμίζοντας ολόκληρες περιοχές, με ότι μπορεί να σημαίνει αυτό από οικονομικής απόψεως. Θα αναρωτηθεί κάποιος, «μα καλά, εμείς ευθύνη δεν έχουμε;». Φυσικά και έχουμε. Ποιος τους νοικιάζει σπίτια και τους δίνει έτσι άσυλο; Ποιος αγοράζει τα

προϊόντα τους, δίνοντας μαύρο χρήμα; Ποιος τους χρησιμοποιεί σαν φτηνό και ανασφάλιστο εργατικό δυναμικό; Ποιος τους χαϊδεύει και τους κάνει «Έλληνες» για ψηφοθηρικούς λόγους; Στον τάκο λοιπόν, όλοι όσοι είναι υπεύθυνοι, χωρίς καμμία διάκριση. Ότι έκανε και ο «φασίστας» Μπερλουσκόνι. Δεν πειράζει, ας γίνουμε και «φασίστες», αν αυτό θα βοηθήσει την κατάσταση. Κι επιτέλους! Ποιος κυβερνά αυτή τη χώρα; Το 3% του ΣΥΡΙΖΑ με τους κατσαπλιάδες του ΠΑΜΕ και τους παλαιολιθικούς του ΚΚΕ;

Όλους αυτούς τους συσσωρευμένους λογαριασμούς καλούμαστε να πληρώσουμε σήμερα όλοι εμείς. Όλο αυτό το συσσωρευμένο πύον, καλούμαστε να το σπάσουμε εμείς σήμερα και να το φάμε στη μάπα. Ή καλύτερα, όλοι εκτός από τους κυρίους υπεύθυνους. Αυτοί ως συνήθως θα την «σκαπουλάρουν» με ελαφρά πηδηματάκια. Βλέπεις τον ανεπάγγελτο Κωστάκη, να έχει βυθίσει τη χώρα ακόμη πιο βαθιά στο οικονομικό τέλμα και την διαφθορά και βλέποντας το καράβι ότι είναι έτοιμο να βουλιάξει, τι κάνει; Ότι κι ένας δειλός κι ανέντιμος καπετάνιος που πηδάει πρώτος στη θάλασσα για να σωθεί, χωρίς καν να ειδοποιήσει τους επιβάτες για το τι επίκειται. Και τον βλέπεις τώρα, «αραχτό και λάιτ» να έχει πιάσει τα «ορεινά» της Βουλής και να σφυρίζει αδιάφορα. Λες και δεν ξέρει τίποτα για τον φόνο, λες και ήταν πρωθυπουργός σε άλλη χώρα. Για τέτοια υπευθυνότητα, σεμνότητα και ταπεινότητα μιλάμε... Βγαίνει η (πρώην) πρόεδρος της ελληνικής Βουλής και λέει απίστευτα πράγματα στον πρόεδρο της Δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια (βλέπε βίντεο) και δεν την αρπάζει κανένας να την ρωτήσει «Μα καλά, τι είναι αυτά που λέτε κυρία μου; Τι ακριβώς εννοείτε; Δεν θα πρέπει να γνωρίζουμε κι εμείς;». Και καλά ο Παπούλιας, από «τακτ» δεν την ρωτά εκείνη την ώρα, τι εννοεί. Αργότερα δεν το πληροφορήθηκε; Ή μήπως η Μπενάκη δεν του είπε κάτι που δεν γνώριζε, αν λάβουμε υπόψιν το γεγονός ότι δεν φαίνεται να νιώθει καμμία έκπληξη με όσα ακούει; Βεβαίως, εκ των πραγμάτων σήμερα, βεβαίως και αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε τι εννοούσε η «ποιήτρια». Κι αυτά που έλεγε η Μπενάκη, προφανώς και ήταν κοινό μυστικό στον πολιτικό κόσμο. Οι μόνοι που κοιμόταν τον ύπνο του δικαίου ήμασταν εμείς τα κουτορνίθια. Και μην βιαστείς να υποθέσεις φίλε αναγνώστη, ότι ο Τζέφρι δεν ήξερε τίποτε για τον φόνο. Βεβαίως και ήξερε. Αλλά τι να πει προεκλογικά; Ότι «δεν υπάρχει σάλιο κι ως εκ τούτου θα σας πηδήξω χωρίς σάλιο;». Το έριξε λοιπόν στην τρελίτσα με το αξεπέραστο «Λεφτά υπάρχουν»...

Και βγαίνουν όλοι αυτοί θρασύδειλοι σήμερα και ζητάνε κι άλλες θυσίες. Ζητάνε θυσίες, την ίδια στιγμή που ξοδεύουν κρατικό χρήμα για να στηθούν τα αγάλματα

του Μητσοτάκη στα Χανιά και του Καραμανλή στη Θεσσαλονίκη (ναι, αυτών των «μεγάλων» πολιτικών μορφών [εκεί που έχεσε ο Καποδίστριας, φύτρωσαν αυτοί]). Την ίδια ώρα που «περισεύει» 1 εκατομμύριο ευρώ για την ιστοσελίδα της Βουλής (από δω να φανταστείτε πόσο Κάφρους μας θεωρούν). Την ίδια ώρα που «περισεύουν» 100.000 ευρώ για να πάνε μερικοί «εθνοπατέρες» στην Αμερική και να «εορτάσουν» (ψωνίζοντας και διασκεδάζοντας) την Επανάσταση.

Θέλετε να κάνετε οικονομία ρε υποκριτές; Ξεκινήστε από τον εαυτό σας. Μειώστε τον μισθό σας, μειώστε τον αριθμό των βουλευτών, κόψτε τα κάθε λογής επιδόματα που έχετε επινοήσει για να τα κονομάτε από δέκα μεριές. Καταργείστε την θέση του αργόμισθου προέδρου της Δημοκρατίας και οτιδήποτε αποτελεί την Προεδρία. Έτσι κι αλλιώς διακοσμητικό στοιχείο είναι. Δεν χρειάζεται να τον πληρώνουμε κιόλας. Έτσι κι αλλιώς, ο λαός δεν ψήφισε κανέναν πρόεδρο. Προχωρήστε και καθαρίστε την «κόπρο του Αυγεία» που εσείς οι ίδιοι δημιουργήσατε. Διώξτε τα κοπρόσκυλα από το δημόσιο. Καταργήστε όλες τις άχρηστες υπηρεσίες που έχετε δημιουργήσει για να βολέψετε τα κομματόσκυλα. Σεβαστείτε το κρατικό χρήμα και μην το κατασπαταλάτε. Δημεύστε την περιουσία της Εκκλησίας (όχι φορολόγηση· κατάσχεση) και σταματήστε να μισθοδοτείτε το παπαδαριό (το πιο αντιπαραγωγικό και παρασιτικό τμήμα της ελληνικής κοινωνίας). Κι εσύ φίλε αναγνώστη, παραμέρισε το θρησκευτικό σου συναίσθημα και σταμάτα να ταΐζεις τα ρασοφόρα τρωκτικά, κάνοντας δωρεές για συνεχείς ανεγέρσεις «ιερών» ναών. Δεν το καταλαβαίνεις ότι τα χρήματά σου πάνε στράφι σε κάτι που δεν έχει να προσφέρει απολύτως τίποτα; Σε κάτι εντελώς άχρηστο; Θεε να «σώσεις» την ψυχή σου; Κάνε δωρεές σε κάτι πιο πρακτικό και κοινωνικά ωφέλιμο (νοσοκομεία, σχολεία, ιδρύματα κ.ά.). Στο Θεό σου όμως, σταμάτα να ξεχειλώνεις τις κοιλάρες των παπάδων και να αυγατίζεις την περιουσία τους.

Κλείνοντας, φίλε αναγνώστη, θα ήθελα να σε ρωτήσω και να απαντήσεις εντίμως: Τον τελευταίο καιρό, μήπως τριγυρνά στο μυαλό σου η λέξη «Γουδί»; Μήπως βλέπεις στον ύπνο σου κρεμάλες; Αν ναι, είσαι σε καλό δρόμο... Αρχίζεις και ξυπνάς... Όπως αρχίζουμε και ξυπνάμε όλοι μας... Κι επειδή ο τίτλος του θέματος γράφτηκε καθ' υπερβολήν (αν και θα τους άξιζε), τουλάχιστον ας απαιτήσουμε οι υπαίτιοι να δώσουν λόγο και να στηθούν στο εδώλιο, όπως οι δικτάτορες. Κι όχι μόνο να δώσουν λόγο, αλλά και να κάνουν συντροφιά στους δικτάτορες, οι οποίοι τουλάχιστον είχαν τους πολιτικούς όρχεις να λογοδοτήσουν και να κριθούν. Θα χρειαστεί βέβαια μια μεγάλη φυλακή, γιατί τα τρωκτικά είναι πολυάριθμα, αλλά τόσα και τόσα έχουμε δώσει για πολύ πιο άχρηστους σκοπούς. Ας κάνουμε μια

δωρεά και για κάτι χρήσιμο λοιπόν...

Καλή Πρωτομαγιά...